SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

புத்] ௰க சிதம்பரம் ஏவிளம்பி௵ ஆவணி௴ ௧௪௨க்கு 1897௵ ஆகஸ்டு௴ 28௳ [இல ௭

வைதிகசந்திரமௌலி.

மகாபாசுபதாஸ்திர பராவர்த்தனப்ரயோகம்

தொடர்ச்சி

அ- ஶ்ருஷ்டயோஶ்ச ப்ரஹ்மப்ரபஞ்சயோரவிநா பாவாத் ஸஹாவாஸ்॥

கூ- ஶக்த்யாதிசப்தயுக்த———————ஶ்ருதாகோ ஹாதிக யதா ஐதி வாராணஸீ॥

௰- ஶ்ருதயஞ்சட ஐதி ஶ்ருத்யாத்மிகைட த்ருஶ்யதே॥ தயா ப்ரஹ்மேதம் ஜகதிதி ப்ரஹ்மவ்யாப்திநா த்ருஶ்யதே ஐதிசேத், சடஸ்ஸந்ட ஐதி ஸதாத்ருஶ்யதஸஸத்ரூபஸ்ய ப்ரஹ்மணோவ்யாப்தி:॥ஸத்ரூபேண ஶிவேநயதிநவ்யாப்தஞ்ஜகத்॥ தஸ்மாஸ்தாத்மிகாம் விநாக்ருதம் கடஶ்ஶ்வாதீதீதஸ்ருஶ்யத॥ ‘ஸசஸ்சஸஹசேத்’ கதோஶ்ருதா சடாதிகஸ்ய காரணேந ஶிவேநகார்யஸ்ய வ்யாப்தஞ்சதநந்யஸ்தஞ்சேதி ஸித்தம்॥

௰க- ஸஸ்சம் ஶ்ருதேஸ்ஸத்வாதிதி ஸஸ்சம் ஶ்ருதாத்மநாவமஹ்யதே॥

௰உ- காரணேகார்யஸ்ஸாதிக்வேந ஸ்தம்பஸ்வவிரோதி ஸங்க்ஷயகாரணயோமாதேவாபஸேத்யவதேஶ: நாநாவாஸ்॥

௰ங- தயா ப்ரஹ்மாவிஸங்காதிதரஸ்வம் காரணம் ப்ரஸாரிதரஸ்வம் கார்யமிதி॥

௰ச- ‘தத்த்வமஸ்யாதா ப்ரஹ்ம’த்யாதிநா ஜீவஸ்ய காரணஸ்த ப்ரஹ்மவ்யபதேஶாத் கநந்யஸ்வஸ்சவாதிதம்॥

௰ரு- ஸேதப்ரதிவாதநாத் ப்ரபஞ்சப்ரஹ்மணோ:ஸேதாஸேத:ப்ரதிஸாயதோ ஸஸதீதிசேந்॥ ஸேதாஸேத கல்பநம் ஹி விஶிஷ்டாத்வைதம்ஸாயாஸ: ॥ நசயம் ப்ரஹ்மப்ரபஞ்சயோரத்யந்தஸேத வாதிந:॥ சடசடயோஶ்ச ததநந்யஸ்வாஶ்ரு திவிரோதாத்॥ நசாத்யந்தாஸேதவாதிந: நசஶக்திகாரஜதயோஶ்சைகதாத்ம்யாஸ்வாதிந: தஸ்மா ஹாவிகஶணஸேத சாஶ்ருதிவிரோதாத் நச ஸேதாஸேதவாதிந: வஸ்துவிரோதாத் கிஞ்சஶரீரஶரீரிணோஶ்ச ஶணஶணிநோஶ்ச ச விஶிஷ்டாத்வைதவாதிந:॥ ப்ரபஞ்சப்ரஹ்மணோரநந்யத்வம் நாஶ்ருஷ்டயோஶ்ச ஶணமணிநோஶ்சச கார்யகாரணயோஶ்ச நவிஶேஷணவிஶேஷ்யயோஶ்ச நச விநாஸாவஸ்திதத்வம்॥ நஹிஶ்ருதம் விநாவடோ த்ருஶ்யதே॥ நஹி நீலோத்பலம் விநாத்வம்॥ தயாச ப்ரஹ்மவிநா நப்ரபஞ்சஶக்தித்திதி:॥

௰சா- ஸஹ்ரஸ்வைஷம்யம் சேநவிநாபந்தாய தே ததைந விஶிஷ்டோஸ்ஸ॥ தத்வஞ்ச தஸ்யஸ்வஸாவ ஸஸ॥

(க) அங்ஙனமாயினும் காரியகாரணங்களான அவ்விரு பொருள்களுக்கும் அநன்யத்துவம் (வேற்றுமையின்மை) உண்டென்றுசொல்லுகிருர்.

(உ) காரணமாகிய ப்ரம்மத்தினும் காரியமாகிய உலகம் வேறுபடாததே.

(ங) குடம்முதலிய காரியம் ரூபமாயினும் அதே மண்தான் குடமெனப்படுவேது.

(ச) விகாரமும் நாமதேயமும் (வாசாரம்பணம்) அர்த்தக்ரியாகாரிவ்யவஹாரஹேதுவாம்.

(ரு) மண்ணென்றபொருளுக்கே குடமாதியவஸ்தையும் குடமாதி நாமமும் ஆகையால் அர்த்தக்கிரியாகாரியான வியவஹாரத்தின் பொருட்டேயாம்.

(சு) குடமென்று சொல்லப்படும் விஷயமெலாம் மண்ணென்னும்பொருளே.

(எ) மண்ணென்றபெயரே உண்மையாம்.

(அ) மண்ணும் குடமும்போல ப்ரம்மமும் ப்ரபஞ்சமும் வியாப்யமும் வியாபகமுமாம்.

(கூ) 'சத்தியாதிபிருதிவிவரை———மண்ணாற்குடமாதி போல'என்றுபுராணமும் கூறியது.

(ய) அன்றேல் 'இக்குடம் மண் என்று' குடத்தில் மண்ணின் வியாப்தி அறியப்படுகின்றது. இங்ஙனம் 'இவ்வுலகம் ப்ரம்மம்' என்றுப்ரம்மவியாத்தி உலகத்தில் காணுமெனில், அற்றன்று. 'குடமுளது' என்பதாதி வியவகாரத்தால்எங்கும் சத்தாரூபமான ப்ரம்மத்தின் வியாப்தியறியப்படுதலால் சத்சித்ரூபனான சிவனால் உலகம் வியாபிக்கப்படாது போனால், அன்றி சத்தை (உண்மை) ஸ்பூர்த்தி (விளக்கம்) இரண்டு மற்று 'இதுள்ளது விளங்குகின்றது' என்ற விவஹாரங்கூடாதொழிந்து அவஸ்துவாகவேயாகும் ஆதலின் மண்ணாற்குடமாதிபோல காரணசிவனால் காரியமானப் பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டது. ஆகவே வேறல்லவென்றது சித்தம்.

(யக) முன்மண்ணேயாக விருந்தமையால் அங்ஙனமே காணப்படும்.

(யஉ) அற்றேல் காரணத்தில் காரியமில்லையெனில், அற்றன்று. ஸ்தூலவிரோதமான சூக்ஷ்மரூபமாய் நிற்றல் மாத்திரையால் இல்லைஎன்பதேயன்றி, முற்றிலு மின்மையாலல்ல.

(யங) அங்ஙனம் ப்ரம்மமும், சுருங்கிய ரூபமாய் காரணமும் விரிந்த ரூபமாய் காரியமுமாம்.

(யச) 'அஃது நீயாயுளாய் இந்த ஆத்துமா ப்ரம்மம்' என்பதாதியால் ஜீவன் காரணபூதப்ரம்மவ்யபதேசத்தால் அபேதஞ்சொல்லப்பட்டது.

(யரு) பேதமும் சொல்லப்பட்டமையால் ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும் பேதாபேதம் சொல்லப்பட்டதாகின்றது எனின், அதுதவறு. யாம் பேதாபேதகற்பனைரூபமாக விசிஷ்டாத்வைதம் சாதிப்போம்; யாம் ப்ரபஞ்ச ப்ரம்மங்கள் முற்றிலும்வேறு என்னும் வாதம் பேசோம்; அபேத சுருதி விரோதம்வருமாதலால் முற்றிலும் பேதத்தையும் ஒப்போம்; சுத்தி ரஜங்களைப்போல ஒன்றும் மிச்சையெனவும் மாட்டோம்; அதனியற்குறிக்கும் பேத சுருதிவிரோதத்தால் மற்றுப் பேதாபேதவாதமும் செய்யோம் வஸ்துப்பொருத்தமின்மையால். மற்றெவ்விதவாதியெனில், 'சரீரசரீரிகளும் குணகுணிகளும்போல' என்று விசிஷ்டாத்துவிதம் பேசும்வாதி, பிரபஞ்சப்பிரமங்கள்வேற்றுமையற்றனவெனில், குடமும் மண்ணும் போலவும், குணமும் குணியும் போலவும், அது ஒன்றுக்கொன்று அவினாபாவம் பெற்றுநிற்றல். உலகத்தில் மண்ணின்றிக்குடம்காணாது; கருமையின்றிக் குவளைகாணாது. ஆகவே காரணகாரியமும் விசேஷணவிசேஷியமும் பிரபஞ்சப்ரம்மமுமாம். ப்ரம்மமில்லாது பிரபஞ்சஸ்திதியில்லை.

(கசு) தீயிற்சூடுபோல் எஃதின்றி எஃது அறியப்படாது அது அதுடன் கூடியதேயாம்; அங்ஙனமிருப்பதும் அதனியலே என்று நிரூபித்தார். இவைகளை உற்றுநோக்கில் இவர் அந்தரங்கத்தில் கேவல அநிர்வசனீயக்யாதிவாதியும் ஜீவப்ரம்மாபேதவாதியும் போலவே தோன்றுகின்றார். பாருங்கள்! "5-ல் குடமாதி அவஸ்தையும் குடமாதிநாமமும்" என்ற நாமரூபங்களே பிரபஞ்சம் என்றமையாலும், 8-ல் மண்ணும் குடமும்போல ப்ரம்மமும் பிரபஞ்சமும் என்றமையாலும், 5-ல் நாமரூபங்களும் வியவஹாரமாத்திரம் என்றமையாலும், 4-ல் வியவஹாரார்த்தமே நாமரூபங்கள் என்றமையாலும், 7-ல் 'மண்ணென்றே பெயருண்மையாம்'என்று காரியம் இல்லையெனக் குறித்தமையானும், 10-ல் சச்சித்ரூபன் சிவனே என்றமையால் உலகம் அசத்து அசித்து என்றமையாலும், 'உண்மையில் பிரபஞ்சம் சிவசத்தைவிலக்கிக் கொண்டால் அவஸ்துவேயாம்' என்றமையாலும், 14-ல் ஜீவப்ரம்மாபேதமே மகாவாக்கியார்த்தமென்றமையாலும், 15-ல் 'விசிஷ்டாத்துவைதம் சொல்வார்போல் எழுந்து பேதவாதத்தையும் அத்தியந்தாபேதவாதத்தையும் ஜகச்சூன்யவாதத்தையும் பேதாபேதவாதத்தையும் மறுத்துத் தமது வாதம் அவ்வளவிலும் அடங்காதது' என்று குறித்தமையாலும், அனிர்வசனீயக்யாதியைக் கைப்பற்றியவர் என நிச்சயமாய்க் காட்டியமையாலும், ஜடஜீவேசுவரர்களில் ஈசனிடம் பிரபஞ்சம் கற்பிதமென்றும் பூர்வாசாரியர் ஒப்பிய உபாதிவாதபாஸ்கரீயாத்துவிதத்தை மறுத்தும், ஒன்றில் ஒன்றன்அத்தியாஸத்தையொப்பி அத்தியாஸம் என்றுள்ள அதிட்டானத்தன்மையும் கூடச்சேர்ந்த சுத்தசொரூபத்தில் முப்பொருளும் கற்பிதமென்பதை நியாயமே என்று குறித்தமையாலும், இறுதியில் குணமும் குணியும்போல் என்றும் மண்ணுங்குடமும்போல என்றும் முடித்தமையாலும், ஸ்பஷ்டமாய் தாமே முன்னர் மண்ணேசத்யும் என்றும் நாமரூபங்கள் வியவஹாரார்த்தம் கற்பிதம் என்றும் சொல்லி உலகம் குடமும் ஈசன் மண்ணும் என்பரேல், இவர்கருதியது உலகம் வியவகாரமாத்திரம் என்றும் ப்ரம்மமே உண்மையாம் என்றும் சொல்லாதமைவதாலும், அவர் இசயம் அன்று தீக்ஷிதசுவாமிகள் சிவாத்துவித நிர்ணயத்துள் சித்தாந்தம் செய்ததுபோல், ஸ்ரீமத் நிர்விசேஷ ப்ரம்மவாதத்தையே தழுவியதாகின்றது. இங்கு காட்டியதெல்லாம் நமது நண்பர் நவீனசைவர் குருவாகக்கொண்ட உமாபதிசிவம் அருணந்தியாராதியோர்க்கு முற்றும் சம்மதமாகவே, இப்பாஷ்யம் இவர் பாஷ்யமாவதெவ்வாற்றானுமியையாது. ஆதலாற்றான் இவர் மதமூலகிரந்தங்களான திராவிடசாஸ்

திரங்களை எழுதிய அருணந்தியாதிபோர் எவரும் ஸ்ரீகண்ட யோகிகள் பாஷ்யத்தை எங்கும் மேற்கோளாக்காதொழிந்தனர். இம்மட்டோ, மேலும் உள்ளதை விசாரிக்கவேண்டி இரண்டாம்அத்தியாயத்து முதற்பாதத்தை இம்மட்டோடு விட்டோம். மேல் இரண்டாம்பாதத்தையும் விசாரிப்பாம்.

(48) இரண்டாம் அதிகரணத்தில்— (ஸாங்க்யபக்ஷஸ்ய ஶ்ருதிந்யாய விருத்தஸ்யாபி ஸத்கார்யவாதாதௌ கதிபயாம்ஶே வைதிகபரிக்ரஹோஸ்தி கணாதபக்ஷஸ்ய து கேநாப்யம்ஶேந அபரிக்ரஹாத் அத்யந்த வேக்ஷ்யத்வம் நிஶ்ரேயஸார்திபி:)

'சாங்கியபக்ஷம் வேதங்களுக்கும் நியாயத்துக்கும் விருத்தமாயினும், சத்காரியவாதம் முதலிய சிலவிஷயங்களில் வைதிகபரிக்கிரகம்பெற்றது. கணாதமதமோ முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஆகையால் அதை மோக்ஷவிருப்பமுள்ளார் முற்றிலுந்தொடக்கூடாது' என்றனர். இதனால் வேதசம்மந்தமேயொழிந்த மற்றவையின் பிரமாணநிலைக்குயிராக நிச்சயிக்கப்பட்டது. இங்கு இதுமுற்றிலும் இவ்வாகிக்கொவ்வாது. என் எனில், வேதாந்தங்களிலும் ஆகமத்திற்சொன்னதாக இவர் எண்ணியிருக்கும் அத்தியாச்சிரமாதி தருமங்களைத் தழுவியபாகங்களே பிரமாணம்என்றும், மற்றவை ஏகான்மவாத வுபநிடதங்கள் அப்பிரமாணங்கள் என்றும் நவீன சைவர்கண்டவழியில் இந்த சுத்தவைதிகாபிமானிபாஷ்யம் எங்ஙனம் ஒவ்வுமோ பாருங்கள்!

(49) (வைதர்ம்யாச்ச ந ஸ்வப்நாதிவத்) "தன்மைவேறுபாட்டால் சொப்பனம்போல' என்று சூத்திரத்தில் சொப்பனம் மிச்சையெண அனுவதித்ததும் சூத்திரப்பொருளாக அதை வியாக்யானஞ்செய்ததும் அம்மகானது அந்தர்க்கதாபிப்பிராயத்தை விளக்கியதாகாதோ?

(50) 6-ம் அதிகரணத்தில் ஜைனமதத்தைத் தூஷிக்கவெழுந்து ஆத்மசத சத்வாதம் நன்குமறுக்கப்பட்டது இவ்வாதியார் சித்தாந்தத்திற்கு மூலகுடாரமன்றே?

(51) அதே அதிகரணத்தில் (ஏதஸ்ய ஸகலாஸகலாத்மவாதஸ்ய ஶரீரபரிமாணவாதாத்து ஜைநமதஸ்ய விரோத ஏவ)

"ஆதலாற்றான் ஆன்மா சதசத் என்றவாதம்போலவே சரீரம் அவ்வளவுடையான் என்றதும் அதனால் ஜைனமதம் விருத்தமும் என்றாரே. இதனால் ஆத்மா சதசத் என்பது சூத்திரகாரருக்கும் பாஷ்யகாரருக்கும் ஸர்வ அசம்மத ஜைனவாதம் என்றேற்பட, அப்பாஷ்யத்தை எங்ஙனம் இவர் தமது பாஷியம் என்றார்.

(52) 7-ம் அதிகரணமாகிய பாசுபத்யாதிகரணத்தில் ஸாங்கோபாங்கமாய் விசாரிக்கவேண்டியது பலவுண்டு. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு விசாரிப்பாம். ஆரம்பத்தில் பூர்வபாதத்திறுதியில் சிஷ்டாபரிக்கிரகாதிகரணத்தில் குறித்தொதுக்கப்பட்ட வேதவிரோதி சாஸ்திரங்களைத் தனித்தெடுத்து யுக்திகளாலும் மற்றப்பிரமாணங்களாலும், மறுத்துக்காட்டவெழுந்த இந்தப்பாதத்தில் முதலில் சாங்கியவைசேஷிகர்களை மறுத்துப்பிறகு

வைதிகைகதேஶிநாம் மதம் நிராக்ருதம்| இதாநீம் வேதபாஹ்யபௌத்தாநாம் மதம் நிரஸ்யதே||

'வைதிகைகதேசிகளானவர் (சாங்கியர் யோகிகள் வைசேஷிகர்) மதங்கள் நிக்ரகிக்கப்பட்டன. (மேற்கண்டவர்களே முன்நிராகரிக்கப் பட்டமையின் இப்பொழுது வேதபாஹ்யர் (பாசுபதபாஞ்சராத்திரிகள்)(பௌத்தர்பௌத்தரும்சைனரும்) மதங்கள் நிராகரிககப்படுகிறது' என்று பீடிகைபோட்டார் இதில் 'வேதபாஹ்ய' என்றபதத்தைப் பௌத்தத்தில் விசேஷணமாகக்கொண்டால் ஜைனபாஞ்சராத்திரங்களும் வைதிகமாகநேரும். ஆகவே வேறுபடுத்தினேம். அற்றேல், பௌத்தமென்றதைப் பௌத்தம்ஜைனம் இரண்டையும் குறிப்பதாகமட்டுங்கொண்டு அதற்கு அந்தவிடையைச் சேர்க்கலாமோவெனின், அங்ஙனமாயினும் மேலேயுள்ள பாஞ்சராத்திரமும் வைதிகமாகநேரிடும். ஆகுகவெனில், அந்தோ ஆசிரியர் பௌத்தபாஞ்சராத்திரங்களைச் சமமாகக் கூறியசித்தாந்தம் அவலமாம். மேலும் சைவத்தையும் அங்ஙனம் குறித்தது தவறேயாம். ஆகவே இங்கு யாம் செய்தபொருளே நியாயம் என்க. அங்ஙனம் குறித்தது போதாதென்று அந்தோ! மேலும் அதிகரண அவதரணிகையில்:—

பத்யு: பரமேஶ்வரஸ்ய ஶ்ருதிஸித்த ஜகதுபாதாநகாரணத்வஸ்யாபி ததாகமநிஷ்டாஸ்தத்விருத்தாயா நபிஜ்ஞா ஏகதேஶிநஸ்தாந்த்ரிகா: கேவல நிமித்தத்வம் வதந்தி தத்யுக்தம் நவேதி ஸம்ஶய:||

'பரமபதியாகிய பரமேசுரன் வேதசித்தஜகதுபாதானகாரணமாகவே, அவன் ஆகமநிஷ்டையுள்ளார் |அதனுட்கருத்தறியார் ஏகதேசிகர் தாந்திரிகர் கேவலம் நிமித்தகாரணமேயென்கிறார். அது நியாயமேயென்கிறார்- அது நியாயமாஇன்று என்பது சம்சயம்' என்று எழுதினர். இதனால் வேதம் நிச்சயமாய் ஈசன் நிமித்தமும் உபாதானமும் என்பது வேதசம்மதம் என்று வெளிப்பட்டது. 'சிவாகம நிஷ்டையுள்ளார் அதனுட்கருத்தறியார்' என்றதனால், அவர்சித்தாந்தம் வேதவிருத்தம் என்றாயிற்று. மற்றும் 'ஏகதேசிகள்' என்றதனால், வைதிகபாசுபதரல்லர். மற்று அவைதிகரே என்று குறிக்கப்பட்டது. அவரை 'தாந்திரிகர்' என்றமையால் அவர் வேதசம்பந்தமற்றவர் என்பது வெளியாயிற்று. இவ்வளவும் வேதபாஹ்ய பௌத்தாதிகளுடன் சேர்த்து நிராகரிக்கவெழுந்த சூத்திரகாரர் உட்கருத்தே என்று விளக்கவே அவ

ரால் குறிக்கப்பட்டது. மேலும் 'சாங்கியர் சொல்லுகிறார்' பௌத்தர் கூறுகிறார், ஜைனர் சொல்வார்' என்பதாதிகளைப்போல் 'பாசுபதர் சொல்லுகிறதாவது' என்று எடுக்கவேண்டியது முறையாயிருக்க, அதைவிட்டு இவ்வளவு விசேஷணங்களைவாளாக ஆசிரியர் விநியோகிக்கமாட்டார். என்னையெனில் தொடங்கும்பொழுதே உஹாயெ—ா நாஷ்டி விஸ்தர: 'பொருட்பெருக்கம் சொற்சுருக்கமாக வுரைப்பேன்' என்ற பிரதிஞ்ஞாபலத்தால் வியர்த்தவிசேஷணம்கூடாது. ஆகவே அதிகரணாரம்பத்திலேதானே இவ்வாகமவாதிகள் இவருக்குச் சம்மதமல்ல என்கிறார் என்றாயிற்று. மற்று இதோடேநிற்காது ஸ்பஷ்டமாய் குலாலாதிதிருஷ்டாந்தங்கொண்டுஅவர் மதமும் பூர்வபக்ஷமென்று எடுத்து மறுத்துரைக்கப்பட்டது. அவ்வழியில் குயவனைத் திருஷ்டாந்தமாக்கினால் சுகதுக்க போகாயதன சரீரமும் நிமித்தசேதனனுக்கு வேண்டுமேயெனில், அது கூடாதென்பதற்கு ஒரு வேத வாக்கியத்தைக்காட்டி (ததாஸதி தத்வமவேஹாயஸ்ரு திரேவாவமம்பநீயேதி) 'அங்ஙனமானால்அப்பலத்தை, (அவ்வாகமவசனபலத்தை) விட்டு வேதமே தழுவப்படுமோம்' என்று தாந்திரிகருக்கும் வேதந்தழுவுதல் குற்றமாமெனக் குறிக்கப்பட்டது. மேலும் சமயநேர்ந்தழி வேதத்தைத் தழுவவேண்டியநீர் வேதவிருத்த கேவலநிமித்தவாதத்தில் முன்வந்தாவிடற்ப்படுவீர் என்பது அதன்கருத்தாம். மேலும் 'ஶக்த்யாதிவ்யாபிநீஶம்" என்றுதொடங்கிய வாயுசங்கிதா சுலோகத்தையும் முன் சிலவிடங்களில் அபியுக்தருக்தி எனக் குறிக்கப்பட்டது.

சிதாத்மைவ ஹி தேவோந்தஸ்ஸ்திதமிச்சாவசாத்பஹி:|
யோகீவ நிருபாதாநமர்த்தஜாதம் ப்ரகாசயேத்||

'சித்ரூபனான தேவனே தம்முள் உள்ளவைகளை இச்சா வசத்தால் வேறு உபாதானமின்றி வெளியில் யோகிபோல் பொருள்களை வெளியிடுவோன்' என்ற சுலோகத்தையும் இங்கு ஆகமவசனம் என மாற்றியும் எடுத்து அபின்னநிமித்தோபாதானவாதமே ஸர்வசம்மதம் எனநாட்டி இறுதியிலும்

ஸர்வதா நகேவலமீஶ்வரோ நிமித்தமித்யஸ்மாகம் ராத்தாந்த:| 'எப்படியானாலும் ஈசுவரன் கேவலநிமித்தம் என்றும் ஒப்போம்' என்று கேவலநிமித்தவாதத்தைக்கொண்டே வேதவிரோதம் சிலதந்திரத்தி லுண்டெனக் காட்டினார். அற்றேல், 'இடையே வேதசிவாகமங்களுக்கு வேற்றுமை காண்கிலோம்' என்றதன்கருத்து, வேதசிவாகமங்கள் சமப்பிரமாணங்களே என்பதன்றோ எனின், அற்றன்று. இவ்வாக்கியந்தொடங்கி யுள்ளகுற்றங்கள் பலவாதலால் இது வைதிகவழிப்படுத்தினாலன்றி அன்வயம் பெறுவது கடினமென்றும், அது ஒருசமயம் கற்பனாவாக்கியமானாலும் ஆகலாமென்றும் நிரூபிப்போம். அதாவது:—

வயம் து வேதசிவாகமயோர்பேதம் ந பஶ்யாம:|
வேதோபி சிவாகம இதி வ்யவஹாரோ யுக்த: தஸ்ய தத்கர்த்ருகத்வாத்|| 'யாம் வேதசிவாகமங்களுக்கு வேற்றுமை காண்கிலேம், வேதத்திலும் சிவாகமம் என்றபெயரை யுபயோகிக்கலாம், அதுவும் ஈசனாலருளப்பட்டது' என்றது. இந்தவாக்கியம் இந்தபாஷ்யம் ஆரம்பம் முதல் இதுகாறும் எங்கும் சுருதியே பிரமாணம் என்று கூறி ஜயஸ்தம்பம் நாட்டிவந்தார். மேலும் இறுதிவரையில் அவ்வித வேதமே பிரமாணமென நாட்டிவருவார். அவ்வசனங்களை அங்கங்கே காட்டுவாம். அப்படியிருக்க இவர் இவ்விதம் சிவாகமம்வேதசமானம் என்பார். மேலும் வேதத்தையே சிவாகமம் எனலாம் என்றதனால் சிவாகமம் என்று இவர்கொண்டது அவைதிகத்தையல்லவென்பது ஸ்பஷ்டம் எனக்கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளாதவரையில் அதுமுற்றிலும்பொருந்தாது. ஏன் எனில், பாஷ்யக்காப்பில் (நம: ஶ்வேதாஶ்வதராய நாநாகமவிதாயிநே) 'அனேகவாகமங்களை வெளியிட்ட ஸ்ரீசுவேதாசாரியரை வணங்குவாம்' என்று வைதிக சிவாகமாசாரியர் என வாயுசங்கிதை குறித்த சுவேதரை வழிபட்டு அவர் வாக்கியமான வைதிக சிவாகமவசனமாகிய 'சிதாத்மைவ ஹி' என்றவசனத்தை ஒருமுறை முதலத்தியாயம் இரண்டாம்பாதத்தில் அபியுக்தருக்தியென்று காட்டி இங்கு சிவாகமவசனம் என்றதனால், அவர் கொண்டது வைதிக சிவாகமமேயாம். மேலும் இங்கு அவைதிகரைத் தாந்திரிகரென்று வேறு எடுத்தாராதலால் அவருக்கு அவைதிக சிவாகமம் ஸம்மதமாகாது. மேலும் சிவாகமங்கள் வேதசமம் என்று அவர்கூறியது உண்மையானால் இங்கு தூஷிக்கப்பட்டதும் கிரந்தம் துவக்கம் முதல் பலவிடங்களில் இவரேதூஷித்ததுமான கேவலநிமித்தவாதம் அவ்வாகமங்களுள் இருப்பதால் அவற்றின் கதிதான் யாதாகும்? அன்றி இந்த அதிகரணந்தான் நிர்விஷயமாகாதோ? இவ்வதிகரணம் ஹிரண்ய கர்ப்பர் சண்டயோகஸ்மிருதி விஷயம் என்றனரே யெனில், அதுபொருந்தாது. இவரே (ஏதேந யோக: ப்ரத்யுக்த:) 'இதனால் யோகம் மறுக்கப்பட்டது' என்பதுஇரண்டாம் அத்தியாயமாம். ஆதியில் இரண்டாம்அதிகரணத்தில் யோகம் நிமித்தகாரணங் கூறுவதால் குற்றமுள்ளது எனப் பூர்வபக்ஷம்செய்து அதைமறுத்து வேதவிரோதமான பாகம் தவறே என்று ஒருமுறை நாட்டி அதே அதிகரணத்தில் அந்தயோக சாஸ்திரத்துக்கு வேதசம்பந்த முண்டெனக்காட்டி அதில் கூறப்பட்ட கேவல நிமித்தவாதம் அந்தசாஸ்திரத்தின் முக்கிய கருத்தல்லவென்றார். அப்படி முன்சொல்லி மீண்டும் அதே இந்த வதிகரணத்துக்கு விஷயமென்பது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது. மேலும் இதுவரை வைதிகைகதேசிகளை மறுத்து இனி வேதபாஹ்யரை மறுக்கப்போகிறார் என்று பீடிகையிட்டு வெளிவந்தவர்,இங்கு சொல்லவேண்டுவது அவைதிகபாசுபதத்தையேயாம். மேலும்

ஸாங்க்யம் யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா: பாஶுபதம் ததா । ஜ்ஞாநாந்யேதாநி ராஜர்ஷே வித்தி நாநாமதாநி வை ॥

சாங்கியம் யோகம் பாசுபதம் பாஞ்சராத்திரம் வேதங்கள் ஆகிய இவை ஒன்றுக்கொன்று பரஸ்பரவிருத்தமென்று பஞ்சமத சித்தாந்தத்தில் பாரதத்தில் ஸ்ரீவேதவியாஸரும், ஸ்ரீசிவரகஸ்யாதி பிரசித்த மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீபுஷ்பதந்தரும், த்ரயீஸாங்க்யம் யோக: பஶுபதிமதம் வைஷ்ணவமிதி ப்ரபிந்நே ப்ரஸ்தாநே ॥ 'வேதம் சாங்கியம் யோகம் பாசுபதம் பாஞ்சராத்திரமெனப்படும் வெவ்வேறான மதங்களில் என்றும் எடுத்துரைத்தாராகவே அவைகளைந்தனுள் வேதமன்றி மற்றவை வேதவிருதங்களாகவே அவைகளை மறுத்து சுத்த வைதிகநெறியைக் காட்டவெழுந்த சூத்திரபாஷ்யக்காரர்கள் எவரும் சாங்கிய யோகபாசுபத பாஞ்சராத்திரங்களைக் கண்டிக்கவேண்டியது முறையாதலால், சாங்கியயோகங்கள் சிலவற்றில் வேதசம்பந்தம்பெற்றனவாதலால் அவைகளை விரிவாய் மறுத்து மீண்டும் பௌத்தாதி வேதபாஷ்யங்களை ஒவ்வொரு அதிகரணத்தால் மறுத்துவரும் பிரகரணத்தில் கிரமமாக மறுக்கப்படுவது அவைதிகபாசுபதமேயாகவேண்டியது மரபாம். மேலும் அடுத்த பாஞ்சராத்திராதிகரணத்தில் இவருதகரிக்கப்புகும் சூதசங்கிதாவசனம் ஸ்பஷ்டமாய் அவைதிக பாசுபதரையும் சேர்த்தே பாஷண்டர் என்பது. ஆகவே அக்குறியாலுமிங்குள்ள வசனம் எடுத்த தொடர்பற்றது என்பது திண்ணம். இவ்வதிகரணமும் பாசுபதவிஷயமே. ஆதலாற்றான் வைஷம்ய முதல் 'ந ஸாபேக்ஷத்வாத்' குற்றமில்லை என்றார் ஒருவனென்றது வரை ஏதோ ஒரு சைவர் சொன்னாரென்று விடப்பட்டது. மீண்டும் 'பத்யு:' என்பதாகியால் ஈசுவரன் கேவலநிமித்தம் என்பது எமக்குச் சம்மதமில்லை என்று முடித்து இவ்விதநிமித்தகாரணவாதம் அவைதிகம் என்பதற்கு வேதமே முக்கியப் பிரமாணம் எனக்கொண்டு ஸ்தாபிக்குமிவ்வதிகரணத்திலேயே அவ்வவைதிக கேவலநிமித்தவாதம் கூறும் ஆகமங்கள் வேதசமப் பிரமாணமென விருத்தவாக்யம் எழுதுவது ஆசிரியற்கழகாமா? ஆகவே அது கற்பிதமோ? அல்லதேகதேசி வாக்கியமோவென்று சம்சயத்திற்கிடமுண்டாகின்றது. மேலும் இந்தவதிகரணத்தில் இதேவிடத்தில் வடநாடுகளில் உள்ள புஸ்தகங்களும் தென்னாட்டுப் புஸ்தகங்களும் மிகுந்த வேற்றுமைபெற்றனவாகி நிற்பனவாகவே, இதில் கற்பனையுண்டென்று ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீ சிவார்க்கமணி தீபிகைக்காரர் அவைதிக சிவாகமவிஷயமென்றே நிரூபித்தனர். 'வேதசிவாகமயோ:' முதலியவைகள் ஏகதேசி யுக்தி என்று நாட்டினர். அதுவும் வைதிக சிவாகம விஷயயென்றும் நிரூபித்தனர். சிவதத்துவவிவேகத்திலும் இதை அனுவதித்தனர். ஆகையால் இவ்வதிகரணம் அவைதிக பாசுபத விஷயமே. மேலும் 'பதிக்கொவ்வாமையால்' என்ற சூத்திரத்தில் 'பதி' என்று ஈசனையெடுத்ததும் பதியென்னுஞ்சொல்லால்பரமேசுவரனைவழங்கும்பாசுபதரைக்குறிக்கவேயென்பதுவெள்ளிடைமலைபோல் விளங்க, அதை வேறு விஷயங்காட்டியொதுக்குவது கூடாதாம். மேலும் இதனடுத்த முன்னதிகரணத்தில்ஆன்மசதசத்வாதம் மறுக்கப்பட்டமையின் உடனே ஏகதேசவறிவுபற்றி பாசுபதத்தில் நினைவுண்டாகப்பொருத்தமுமுண்டு. மற்றும் பாசுபத பாஞ்சராத்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்றநேர் எதிர்மறை நூல்களாகவே இரண்டும் வேததூஷணைசெய்யும் சுதந்திரநூல்களாகிய தந்திரங்களாகவே, அவைகளைச்சேர்த்து எடுக்கவேண்டுவது உசிதமே. மற்றும் இடையே தோன்றின சில வசனங்களில் 'ஸர்வேஷாம் ... ஹயது உபஶ நாத்' என்று வைதிக தர்மங்களெல்லாம் வேதாகமங்களில் உண்டெனக்குறிக்கப்பட்டமையானும் அதுவைதிக யாகாதிநிந்தைசெய்யும் நூலல்ல. மற்று வைதிகசிவாகமமென்பதும் விளங்குகின்றது. மற்றும்'சிதம்பர தத்துவநிர்ணயநூலார் இந்த வதிகரணத்தில் ஆசிரியர் ஸ்ரீகிண்டர் நான்குவர்ணங்களுக்கும் ஆகமத்திலதிகாரம் வேதங்களில் மூன்றுவருணங்கட்கே என்றார்' என்று எடுத்திருக்கிறார். அந்தவசனம் சில வடநாட்டுச் சுவடிகளிலும் அச்சுப் புஸ்தகங்களிலும் இருக்கின்றது. அது தென்னாட்டில் உள்ள புஸ்தகங்களில் அகப்படுவதில்லை. ஆயினும் இதேவேற்றுமை வேதசிவாகமங்களுக்கென சிவஞானப் புலவர் தமது சிவஞானபோதப் பேருரையில் குறித்தார். அதற்குப் பிரமாணம் இந்தப்பாடாந்தரந்தானோ மற்றேதோ அறியோம். அங்ஙனமிருப்பதுண்மையானால் ஆதிமுதல் சூத்திரற்குப்பிர்ம்மவித்தியாதிகாரம் இல்லையென்ற வாசிரியர் அப்படி எழுதி அந்த ஸர்வவர்ணசாதாரணநூலை வேதசமம் என்பராவென்று விவேகிகள் தாமே ஆலோசிக்கக் கடவர். இந்தப்பொருளும் வீண் பாசுபதப் பிடிவாதம் விலக்கி நமது நண்பர் அவ்வதிகரணத்தைச் சோதித்தால் விளங்காதொழியாது. மேலும் 'ஹிரண்யகர்போக்த யோகஸ்மிருதி விஷய'மென்றவர் பிரதானசூத்திர குணசூத்திரங்களுக்கு அதையேவிஷயமாக்கி முறையே உரைசெய்யாது விட்டமையாலே இவ்விடை வசனம் யாம்சொன்ன கருத்துடையதென்பது புலப்படவில்லையா? இவ்விதம் இந்தவதிகரணம் பாசுபதவிஷயமென்றவர் பூர்வாசாரியர் என்றனரே. அதனாலும் அப்பொருளுரைத்தவர் இப்பாஷ்யக்காரரால் கௌரவிக்கப்பட்டனரே. அதுவே யாம்சொன்னபொருளை வற்புறுத்தாதொழியுமோ? பாருங்கள்! அவ்வதிகரணத்துள்ள சூத்திரங்கள் ஐந்து. அவற்றுள் முதல் சூத்திரத்தில் ஆனுமானிகேசுவரவாதத்தில் தூஷணம் சொல்லத்தக்க வசனங்களிருப்பதாக எடுத்து வியாக்கியானித்த இவர் கருத்து ஸ்பஷ்டமாய் ஈசுவரானுமானம் சொல்லும் சிவஞானபோதம் முதற்சூத்திரத்தைக் குறிக்கின்றது. அனுமானசித்த ஈசுவரனே கேவலநிமித்தனுவான். குயவன்போல் மேற்காட்டிய பல் பிரமாணங்களாலும் உபசங்காரத்தில் காட்டப்புகும்

அனேக வேறு பிரமாணங்களாலும் இந்தவிடம் அவைதிக பாசுபதாகம விரோதியாகவே நிகழ்ந்தமையால் இதுவுமிவ் வாதிக்குபயோகமில்லையென்க.

"உத்பாதனோபாதாநத்வாதிகாரணத்வம் ஈச்வரஸ்ய ஜகதஸ்தத்
பகாரணத்வம் நாஸ்தி"॥

என்ற ஆகமவசனப்பிரமாணத்தாலும் பரமேசுவரன் உலகத்திற்குபயகாரணங்கள் என்றதுகுற்றமற்றது' என்று முடித்தபிறகே மேற்கண்ட விடைவாக்கியங்கள் தோன்றினவாகையால்அதில்மேற்கண்டபொருளை யாம்உரைத்தோமென்க.

(53) 8-ம் அதிகரணத்தில்.

(க) ச்ருதிவிருத்தேச்வரகாரண வாத தப்தமுத்
திரைஹேதுத்வ பிராமாணாதி।

(உ) பாஞ்சராத்ரஸ்ய ப்ராமாண்ய தஸ்ய
நாராயணஸ்ய பூஜ்யத்வே ச்ருதிவிரோதா
த்பாஞ்சராத்ரஸ்ய ப்ராமாண்யவி தஸ்யகாஹா
நி? ச்ருதிப்ரஸித்தமார்க்கேண தத்ராராதந ஸம்
பவாத் அதோ நவிரோத:।

(ங) பாஞ்சராத்ரே பௌத்தே ச தயா காளா
முகேபி ச। ச்ரத்தயா தீக்ஷிதாயூயம் ப்ரஹ்ம
ணாயத: ॥ உக்த்வேத்யேவ தஸ்ய விசேஷேண ப்ர
திஷேதோ த்ருச்யதே।

I- வேதவிருத்தேச்வர காரணவாதம், முக்தி ஹேதுவான தப்த முத்திராதாரணம் இவை.

2- 'பாஞ்சராத்திரத்திலும் பௌத்தத்திலும் காளாமுகத்திலும் சிரத்தையுடன் தீக்ஷைபெற்று நீவிர் பிராம்மணத்தன்மையிழந்தவர்களாவீர்' என்பதாதிகளால் இதற்கு வேகுவாய் நிந்தைகாணப்படுகிறது.

3- அற்றேல் பாஞ்சராத்திரம் அப்பிரமாணமானல் அவன் (நாராயணன்) அபூஜ்யனுவான் எனில் அற்றன்று. வேதவிரோதத்தால் பாஞ்சராத்திரம் அப்பிரமாணமானுலும் அதற்கேதுங்குறைவில்லை. வேத ஸித்த மார்க்கத்தால் அவனுராதனங்கூடுமாதலால் ஆகவே விரோதமில்லை என்று எழுதிவருகிருர். இதில் வேதவிரோதம் ஒன்று. வேத சித்தபரமேசுவர விலக்ஷண பரமேசுவர காரணவாதம் 2. தப்த முத்திராதி வேத விருத்த சரீர ஸம்ஸ்காரங்களை முக்திஹேதுவென்பது மூன்று. புராணநிந்தைநான்கு. ஆகஹேதுக்கள் அப்பாஞ்சராத்திரம் அப்பிரமாணம் என்றதற்கு ஏதுவாகக் குறிக்கப்பட்டன. இக்குற்றங்களே காமிகாதிகளில் இருப்பனவாதலால் அவைகளும் இத்தந்திர ஸமானமாகவேமுடியும். அவ்வழி பின்காட்டுவோம். அப்படி முடியுமேல் முன்னதிகாரணத்தேகதேசி அவ்வதிகரணம் ஹிரண்யகர்ப்பயோகமென்றதனுல் அடைந்த லாபம் யாது? பாருங்கள்! வேதவிரோதம் சிவாகமங்களில் பலவுண்டென்பதை நிரூபித்தோம். அதில் வேதசம்சித்தமான யக்ஞாதி நிந்தைகளையே முதலாகக்கொள்ளலாம். இரண்டாம் ஏதுவின் உட்கருத்து, ஈசுவரனிடம் ஸங்கர்ஷணுதி வ்யூகங்கள் உண்டாமென்றும் அவரெல்லாம் வ்யூகரென்றும், மற்று வேத சித்தப்ரம்மவிஷ்ணு ருத்திர துரீயர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான ஈசுவரகொடியைக் குறித்ததே. ஆகவே அக்குற்றமிங்கும் பிரணவாதி மூர்த்திகளும் அனுபக்ஷம் சம்புபக்ஷமாதி பகுபாடுகளும் சுத்த மாயாவாதிகளும் வேத சம்சித்தேசுவரவாதவிரோதமேயாம். மேலும் சகலாகம சங்கிரகத்தில்.

த்ரிபுண்ட்ரம் ருத்ராக்ஷமாலாம் சைவ பரி
க்ஷ்ய த:। ஜாதிஹீநோபி ஸம்பூஜ்ய: தேவைச்ச மநுஜைரபி॥ த்ரிசூலம் தாரயேத்ஸவ்யே பாஹுத
லே தக்ஷிணே। ஸவ்யே வ்ருஷம் வஹந் ஸோபி
பாலே த்ரிபுண்ட்ரகம்॥ ருத்ரம் ஸதா ஸேவதே நா
ருத்ரஸாரூப்யமாப்நுயாத்॥

'நெற்றியில் திரிபுண்டரமும் சூலவடையாளமும் பெறவேண்டும். அங்ஙனம் தரித்தவர் ஜாதிஹீனனுயினும் தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் அவர் பூஜிக்கப்படுவோர். வலதுபுஜத்தில் திருசூலம் தரிக்கவேண்டும். இடது புறத்தில் விருஷபத்தைத் தரிக்கவேண்டும். நெற்றியில் திரிபுண்டரத்தைத் தரிக்கவேண்டும். ருத்திரனை என்றும் ஸேவிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் செய்பவன் ருத்திரசாரூப்பியத்தைப்பெறுவான்' என்று காண்டலாலும் ஸ்ரீவாகீசருக்கு ஈசன் அவ்வித முத்திரைபோட்டதாகத் தொண்டர் கதையில் காணப்படுவதாலும் இச்சைவருக்கு முத்திரையுண்டெனப்படுவதாலும் பிராமண லக்ஷணமான சிகையைச் சேதிக்கும் தீக்ஷையும் முண்டிதமும் இவருக்கு விகிதமாதலாலும் இத்தந்திரம் அப்பாஞ்சராத்திரத்தை ஒத்துவருவதாயிற்று. மேலும் மூன்ருவது புராணநிந்தை. அதோ இரண்டுக்கும் சமானமென்று முன்னுங் காட்டினோம். இங்கும் சிலவற்றைக்காட்டுவோம்.—எந்தவிடத்திலுள்ள வசனத்தை ஆசிரியரிங்கு உதகரித்தாரோ அதேவிடத்தில் சைவதந்திரங்களையும் நிந்தித்திருக்கிறது அதாவது சூதசங்கிதையில் யஞ்ஞவைபவகண்டத்தில் 32-ம் அத்தியாயத்தில் கௌதம சாபத்திலுள்ள வசனமிது:—அங்கே இவ்வசனத்துடன் உள்ள மற்றவசனங்களையும் காட்டி அவற்ருல் தந்திரசாமான்யத்துக்குத் தோன்றும் நிந்தையும் விசேஷமாய் பாசுபதபாஞ்சராத்திரங்களுக்குள்ள நிந்தையும் இவ்வளவெனக் காட்டுவோம்.

(க) ஸாங்க்யயோகாதிவிஜ்ஞாந ஸாயநேஷ்வபிஜா
யதா:। பவதாந்நித்யமாயஸ்ய ஸம்யக் ப்ராஹ்ம
ணாயதா:।

(உ) ஷூாயத்யாயெவ ஜபெவெவெவ தயாவ௱வவ நெவிவ || ஸவ தா ந॰ நூ॰வாயமெயம் ஹவதவுராஹு ணாயமோ:||

(ங) நாநாவியெஷ॰ ஸதெ௫ஷ॰ யஜெஷ॰வி வியெஷ॰வ| ஹவதா ... ... யமோ:|

(ச) க்ரூஜீ வாஜ்ராயணாதெளவ தயாமோவொவ வாஸகெ| ஹவதா ... ... யமோ:||

(ரு) வெஷஹகூள தயாஷூகெ்யு யொரமா॰மெ ஷ॰யமோஷிஷ॰| ஹவதா ... ... யமோ:||

(சா) ஶ்ரு॰திஷுதிவ॰ணாணொகூஷயெருஷ॰ ஸகூவெஷ॰வ|| ஹவதா... ... யமோ:

(எ) வா॰வறாதெ வகாவாமெ தயாகாஊ ஊ॰வெவிவ | ஶாதூவதீக்ஷிதாயமெயம் ஹவதவுரா ஹுணாயமோ:||

(அ) வெளஜொவாஹஙூஸதெவெவ தயா வா ஶ॰வதெவிவ। ஶா॰ஹவெதீக்ஷிதாயமெயம் ஹவத வுராஹுணாயமோ:||

(கூ) வாஷ॰வெஷ॰தயாதெ்யுஷ॰ ஊமெருஷ ஶ்ரௌதகெஷ॰வ | ஶ்ருஜயாதீக்ஷிதாயமெயம் ஹவத வுராஹுணாயமோ:||

(1) சம தமமுதலிய விஞ்ஞான சாதனங்களில் ஓ பிராம ணுதமர்காள்! நீங்கள் பிரவிருத்தியற்றவராய் பிராமணருள் சர்வாதமராவீர்கள்.

(2) வேதாத்திய்யனத்திலும் வேத ஜபத்திலும் அதைமற் றவருக்கு உபதேசிப்பதிலும் நீவிர் பிரவிருத்தியாவீர்கள்.

(3) அனேகவித சத்திரங்களிலும் பலவித யக்ஞங்களி லும் நீவிர் பிரவிருத்தியற்றவராவீர்.

(4) கிருச்சிர சாந்திராயணமாஸோபவாஸாதிகளில் சிரத் தையற்றவராவீர்.

(5) வேதபத்தியிலும் ஆஸ்திகத்திலும் யமாதியோகாங் கங்களிலும் பாவிர்த்தியற்றவராய் சர்வப்பிராம்மணுதமர் ஆவீர்கள்.

(6) வேதம் ஸ்மிருதி புராணங்கள் இவைகளை எடுத் துரைக்கப்பொருள் எல்லாவற்றிலும் பிரவிருத்தியற்றவரா ஆவீர்கள்.

(7) பாஞ்சராத்திரம், காபிலம், காளாமுகம், சாக்தம் இவற்றில் தீக்ஷைபெற்று நீவிர் பிராம்மணுதமர் ஆவீர்.

(8) பௌத்தம், சார்வாகம், பாசுபதம், சாம்பவம் இவ ற்றில் தீக்ஷைபெற்று பிராம்மணுதமராவீர்.

(9) மற்றுமுள்ள அவைதிக பாஷண்டமார்க்கங்களில் சிரத்தையுடன் தீக்ஷைபெற்று பிராம்மணுதமாராவீர்.'

என்று வசனங்களுள. இவற்றுள் 7-ம்வசனத்தை எடு த்த ஆசிரியர்கருத்து அடுத்த எட்டாம்வசனத்தில் சொல் லப்பட்ட தந்திரங்கள்மட்டில் நிந்தைபெருதொழியுமோ! பாருங்கள், வாமஸோம லாகுள பாசுபதங்கள் எனப்பட்ட நால்வகை யவைதிக சிலதந்திரங்களும் இங்கு காபாலம், காளாமுகம் பாசுபதம் சாம்பவம் என்று குறிக்கப்பட்ட மையானும், அந்நால்வகையும் பாஞ்சராத்திரம்போலவே வேதவிரோதத்தால் தள்ளத்தக்கதாயிற்று. ஆதலாற்றான் தீக்ஷிதசுவாமிகள் சிவதத்துவவிவேகத்தில் கௌர்மபுராண வசனபலத்தால் 'நால்வகைச்சைவதந்திரங்கள் வேதபாஹ் யம்' என்று நாட்டினர். மேலும் இறுதியில் 'வேதமார்க்கத் தால் விஷ்ணுபூஜை செய்யலாம்' என்றதால் அவைதிகமார் க்கம் அப்பிரமாணமானுல் அதனுல்சிவபூஜைகெடுமோவெனல் வேண்டாம். வேதமார்க்கத்தால் செய்யலாம் என்பது வெளிப்பட்டது. ஆதலாற்றான் ஸ்ரீ சூதசங்கிதைப் பிரம்ம கீதையில்

(க) வெஷவிஜ॰ஊஹாதெவ॰ஸா॰வ॰வஜ்ராயருவெஶ வறூ | நாவருயிஷ்யு॰திவெதெந வாஷ॰வொவ ஹதாஜநா:||

(உ) ஶி॰மெஷிதெநஷிதெநதெவ॰ ஶிவற॰ஜ்ராஷி ஸ॰ ஜூதம் | நாவருயிஷ்யு॰திவெதெந வாஷ॰வொவஹ தாஜநா:||

(ங) ஶதற॰ஜீயவமெகெ:தயா வ॰ற॰ஷஸ௵ கூகெ: | நாஹிஷி॰வ॰திதெவெஶ॰ வாஷ॰வொவ ஹதாஜநா:||

(ச) ஷிதெநஷிதெநத॰வெஷாஜ ஊஹாவாக்யாயரு நி ணருயம் । க்ருவாறாநாகஸிஷ்யு॰திவாஷ॰வொவஹ தாஜநா:||

(ரு) கந்யாநியாநிகமெருணி வெதெவெநவொஷி தாநித॰| நாவஸிஷ்யு॰திதாதெ்யுவ வாஷ॰வொவ ஹதாஜநா:||

(1) வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மகாதேவனைச் சந்திரசூடனை வேதமார்க்கத்தால் பாஷண்டிகள் ஆராதிக்கமாட்டார்.

(2) ஸ்ரீலிங்கத்தில் தினந்தோறும் சிவருத்திராதி திவ்ய நாமதேயம்பெற்றவரை வேதத்தால் பூஜைசெய்யார் பாஷண்டர்.

(3) ஸ்ரீருத்திரம், சமகம், புருஷசூக்தம் இவைகளால் பரமேசுவரனை அபிஷேகம்செய்யார் பாஷண்டர்.

(4) தினந்தோறும் வேதாந்தமகாவாக்கியார்த்த நிர்ணயத்தை நியமத்துடன் செய்யார் பாஷண்டர்.

(5) வேதத்தாலேயே சொல்லப்பட்ட மற்ற எந்தக் கருமங்களுண்டோ அவைகளையே பாஷண்டிகள் செய்யார் என்றும் ஸ்பஷ்டமாய் வேதமார்க்கமே பற்றவேண்டும் என்றும் மற்றத்தந்திரநாற்றமே கூடாதென்றும் நாட்டப்பட்டது. மேலும் பாஞ்சராத்திரத்துக்கேற்பட்ட குற்றங்களுடன் இவ்வவைதிக பாசுபதத்திற்கு ஸ்பஷ்டமாய் ஆசாரிய சூத்திரபேதங்களுக்கசம்மதமான கேவலநிமித்தவாதம் ஒருபெருங்குற்ற மதிகமாம். ஆகவே இவ்வாதிக்கும்இப் பாஷ்யத்துக்கும் கேவலம் சம்பந்தமில்லை என்பதுமட்டுமல்ல; மற்று விரோதமும் பலவுண்டு. இவ்வளவுடன் இங்கு இரண்டாம்பாதத்தைவிட்டு, மூன்றாம்பாதத்தை விசாரிப்பாம்.

(54) 2-ம் அத்தியாயம் மூன்றாம்பாதம் 9-ம் அதிகரணத்தில்,

விஶ்வஹாவநாஹிஹாவிஷ்யதுக்ஷம் தத்ஹமீரொயா நாவமவ்ய கபிதஶக்திர்ஶீவிஷ்யாவுக்த ஜீவவிஷயம் தஷாதணரெவாதா॥

'எல்லாப்புவனங்களையும் கடந்தேன்' என்று வேதங்கூறியதும் மலங்கள் ஒழிந்தபொழுது வெளியான சத்திகிரணம் எல்லாவற்றையும் வியாபிக்குமாதலால் முத்தஜீவனைக்குறிக் குறிக்கும். 'ஆயின் அணுவே ஆன்மா' என்றனரே. இது இவர் சித்தாந்தத்தில் ஒவ்வுவதெப்படி?பாரும் இவருக்குமுத்தியில் 'ஆன்மாவிபுவன்றோ' என்றும் ஆன்மா வணுவென்றுவாதிக்கும் இவர்பாஷியம் இவருக்குப் ப்ராஷ்யமாவதெப்படி?

(55) 12-ம் அதிகரணத்தில்

கநெநவாரவ்ஹஜாநவிஶெஷெண விமஷித தெஹாஹிமாநாநாம் மஹாவ்யாவ்யாவாராஹம்ஹாவ உவமதாநாதக்தாநா॥

'மேற்கண்ட ப்ரம்மஞான விசேஷத்தால் தேகாபிமானம் துலைந்திட மகாவியாப்தியினால் பரமாஹம்பாவத்தைப்பெற்றமுத்தர்'' என்றனரே. இவர்மதத்தில் முத்தனுக்கு அகம்பாவம் பெரிதேனுஞ் சிறிதேனும் உண்டாயாதுமில்லையா? இச்சித்தாந்தமா இவர் சித்தாந்தம்?

மூன்றாம்பாதம்முற்றிற்று.

(56) 4-ம் பாதத்தில் 7-ம் அதிகரணத்தில் 'ஈசன் சதுர்முகன்வழியே சிருஷ்டித்தார்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அது இவ்வாதியாருக்கு எவ்வழியிலும் ஒவ்வாது.

இதுடன் நான்காம்பாதம் முற்றிற்று.

இனி மூன்றாம்அத்தியாயத்தைக் கவனிப்பாம்:—

(57) 'அசுத்தமெனில் அச்சந்தத்தால்' என்றசூத்திரத்தில் யாகத்தைப் பிரசம்ஸைசெய்திருக்கிறார். அது இவர்மதத்துக்கு விருத்தமே.

இனி நான்காம்பாதத்தைக் கவனிப்பாம்:—

(58) 5-ம் அதிகரணத்தில்

(க) ஸவஜ்ஞஶ்ருதிஸ்மிதிஷு நிரஸ்தஸமஸ்த தொஷகஸங்கஃ॥

(உ) யமா ஜீவஸ்ய ஸ்வதாவஹதவாப்மத்வாதிமணஸ்யாவிதெவாதி ஶரீரஸம்பந்தாக அவஸ்தாபெதாத்தத்தொஷவக்ஷ॥

(ங) விஶெஷாஹாவவாதவிரொயாத் யமா ஸுவர்ணஸவம் கிரீடாதிகெவதக ஸுவர்ணஸவமாத்ரகமநவரம் நதாதத்விகாராதி நிஷெயவரம்॥

(ச) ஶுஹஶப்தஸஜ்ஞஶ்ருதிரெவஹமவதீ॥

(ரு) கூகாஶ்ஶெகம் ஹி யமா வடாதிஷு வ்யமஹவெக தமாரெ தகொஹ்யெநகஸ்ஸஜாயாரெஷ்விவாம்ஶாரா॥

(1) எல்லாச்சுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் ஈசன் ஸம்ஸிததோஷங்களற்றவனென்படுவோன்.

(2) எங்ஙனம் ஜீவன் சுபாவத்தில் 'அபஹதபாப்மத்துவாதி' குணங்களுக்கிடமாயினும் அதேவாதி சரீரசம்பந்தத்தால் அவஸ்தை வேற்றுமையால் தோஷம்பெறுவது.

(3) நிர்விசேஷவாத விரோதத்தாலும் சுவர்ணமயம் கிரீடமெனில் சுவர்ணமயம் என்பதுமாத்திரம் அதன்கருத்தன்றி அதில் இழைத்தரத்தினங்கள் அதனால் மறுக்கப்படுமோ.

இன்னும்வரும்.